

Anteeksiantoa Nefin tavoin

*Aisea ei halunnut pysyä ikuisesti
vihaisena Joshille.*

Noelle Lambert Barrus
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Aisea juoksi ja potkasi pallon joukkueoverilleen Timothyille. Hän katseli, kun Timothy heilautti jalkansa taakse ja potkasi pallon maaliin.

”Maali!” Timothy huusi, kun pallo iskeytyi verkkoon.

Aisea hurrasi. He olivat voittaneet pelin!

Kun hän käveli pois kentältä, hänestä tuntui mahtavalta! Mutta sitten yksi toisen joukkueen pelaajista, Josh, haukkui häntä ilkeästi.

Aisea yllättyi ja loukkaantui. Hän ei tiennyt, mitä sanoa. Hän katsoi maahan ja käveli hitaasti joukkueovereidensa luo.

”Me teimme sen!” Timothy sanoi. ”Hyvä syöttö, Aisea.”

Mutta Aiseasta ei tuntunut hyvältä. Ei sen jälkeen, mitä Josh oli sanonut hänelle! Hän tunsu itsensä surulliseksi ja vihaiseksi.

Koko loppupäivän Aiseasta tuntui kuin raskas paino vetäisi häntä alas. Hän *ei* enää pitänyt Joshista.

Sinä iltana Aisea istui perheensä kanssa pyhien kirjoitusten lukutuo-kiossa. Hän yritti kuunnella, kun hänen siskonsa luki. Mutta hän ei voinut lakata ajattelemasta sitä, mitä Josh oli sanonut.

Aisea lehteili Mormonin kirjan sivuja. Hän pysähtyi erääseen

kohtaan 1. Nefin kirjassa. Siinä kerrottiin tilanteesta, jolloin Nefin veljet olivat Nefille epäystävällisiä.

”Ja tapahtui, että minä annoin auliisti heille anteeksi”, kohdassa sanottiin.*

Antoiko Nefi anteeksi veljilleen? Aisea mietti. Senkin jälkeen kun He olivat olleet niin ilkeitä?

Aisea ajatteli Joshia. Hän ei halunnut pitää kiinni pahoista tunteistaan Joshia kohtaan ikuisesti. Hän oli vasta 10-vuotias!

Aisea halusi olla kuten Nefi. Hän voisi antaa Joshille anteeksi aivan kuten Nefi antoi anteeksi veljilleen. Ja jos Josh sanoisi jotakin ilkeää uudelleen, hän vain pyytäisi, ettei tämä tekisi niin.

Hänellä oli sisimmässään lämmin ja rauhallinen tunne. Oli kuin Pyhä Henki olisi sanonut: ”Sinä teet oikein.”

”Aisea, mitä sinä opit näistä jakeista?” äiti kysyi.

Aisea kohotti katseensa. ”Anteeksi, luin eri pyhien kirjoitusten kohtaa”, hän sanoi.

Hän kertoi perheelleen, mitä jalkapallo- pelissä oli tapahtunut.

Äiti ja isä vetivät Aisean halaukseen. ”Olen pahoillani, että Josh oli ilkeä sinulle”, isä sanoi. ”Se, mitä hän sanoi, ei ollut totta. Mutta voi silti tuntua, että se loukkaa.”

Aisea hymyili. ”Kiitos. Jonkin aikaa olin tosi vihainen. Mutta nyt kun olen lukenut pyhiä kirjoituksia, en halua olla vihainen hänelle. Haluan antaa hänelle anteeksi. Ja minusta tuntuu jo paremmalta!”

”Sehän on hienoa!” äitikin hymyili. ”Anteeksianto ei ole aina helppoa. Mutta olet oikeassa. Se on sen arvoista.”

Aisea katsoi pyhiä kirjoituksiaan. Ne olivat auttaneet häntä! Aiemmin tuntunut raskas paino oli poissa. Sen sijaan hänen sydämessään oli lämmin tunne ja se oli täynnä rauhaa. ●

* 1. Nefi 7:21